

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-223/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Vlatke Petak Vučetić, zapisničarka, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, 10110 Zagreb, [redacted] kojeg zastupa opunomoćenik [redacted]

[redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, [redacted] uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Zadarske županije, Zrinsko-Frankopanska 10/II, Zadar, koju zastupa opunomoćenica [redacted]

[redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, te u upravnom sporu tužitelja Županijske uprave za ceste Zadarske županije, Zrinsko-Frankopanska 10/2, [redacted] kojeg zastupa opunomoćenica [redacted]

[redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa opunomoćenik [redacted]

[redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/182, urbroj: 376-10-18-14 od 10. svibnja 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d., Zagreb da zainteresiranoj osobi Županijska uprava za ceste Zadarske županije, Zadar, naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zainteresirana osoba Županijska uprava za ceste Zadarske županije, Zadar, s preostalim zahtjevom za trošak upravnog spora u iznosu od 17.537,00 kn.

V. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Županijska uprava za ceste Zadarske županije, Zadar za poništenje točke IV. izreke rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/182, urbroj: 376-10-18-14 od 10. svibnja 2018.

VI. Nalaže se tužitelju Županijska uprava za ceste Zadarske županije, Zadar, da zainteresiranoj osobi Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn. u roku od 15 dana.

VII. Odbija se zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d., Zagreb s preostalim zahtjevom za trošak upravnog spora u iznosu od 17.537,00 kn.

VIII. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/182, urbroj: 376-10-18-14 od 10. svibnja 2018. u točki I. izreke utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama na području Zadarske županije navedenim u Odluci o razvrstavanju javnih cesta ("Narodne novine" 103/17. i 17/18.) i popisu županijskih i lokalnih cesta na području Zadarske županije koje su sastavni dio ovog rješenja, koje ceste se nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem Županijske uprave za ceste Zadarske županije, a na kojim cestama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta Županijska uprava za ceste Zadarske županije, oznake 044/2018, (dalje: Elaborat) koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. U točki II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog u članku 6. i 7. stavcima 2.), 3). i 4.) Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV izreke utvrđeno je da Županijska uprava za ceste Zadarske županije, Zrinsko-Frankopanska 10/II, Zadar, ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke III. ovog rješenja od 12. travnja 2018. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II. i III. ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni, dostaviti HAKOM- u i Županijskoj upravi za ceste Zadarske županije. Točkom VI izreke obvezuje se HT u roku 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Županijskoj upravi za ceste Zadarske županije naknadu za pravo puta za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII izreke obvezuje se Županijska uprava za ceste Zadarske županije omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I ovog rješenja. Točkom VIII izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti troškove postupka u iznosu od 1.000,00 kn uvećano za PDV.

Protiv navedenog rješenja tužbu su podnijeli tužitelji iz uvoda ove presude.

Tužba Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, zaprimljena je pod poslovnim brojem UsII-223/18, a tužbu Županijske uprave za ceste Zadarske županije, pod poslovnim brojem UsII-225/18.

Sud je radi zajedničkog raspravljanja spojio naprijed navedene sudske spise te je proveo jedinstveni spor (postupak) u predmetu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-223/18.

Tužitelj Hrvatski Telekom u tužbi osporava rješenje tuženika iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi sažetak upravnog spora te ističe da je Ugovorom od 29. ožujka 2013. i Aneksom tog Ugovora od 24. listopada 2014., uredio odnose glede korištenja cestovnim zemljištem te se temeljem tog Ugovora uredno koristio i podmirivao Županijskoj upravi za ceste (dalje: ŽUC) ugovorenu naknadu. ŽUC se 31. siječnja 2018., obratio tuženiku sa zahtjevom za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade puta. Dopisom od 11. travnja 2018. ŽUC je uputio tužitelju otkaz Ugovora, a koji tužitelj drži neosnovanim zbog čega je pokrenuo parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zadru. Smatra da tuženik nije imao osnove za priznavanje ŽUC-u naknade za pravo puta na javnim cestama u vlasništvu RH, budući da je sukladno odredbama Zakona o cestama ("Narodne novine", 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14. – dalje: ZOC) na istoj moguće zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja i to prema cijenama utvrđenim Odlukom Vlade Republike Hrvatske. Poziva se na odredbe ZOC-a koje propisuju postupak i način uređenja prava i obveza između RH kao vlasnika javnih cesta s jedne strane i vlasnika infrastrukturnih i drugih građevina izgrađenih na takvom zemljištu s druge strane – i to na način da ti odnosi mogu biti uređeni ili ugovaranjem prava služnosti ili prava građenja (članak 3. stavak 3. ZOC). Stoga u konkretnom slučaju nije bilo mjesta provođenju postupka predviđenog člankom 28. stavkom 6. ZEK-a. Nadalje ističe da u postupku nije utvrđeno za veliki broj čestica za koje je doneseno osporeno rješenje da doista predstavljaju javne ceste u vlasništvu RH. Predlaže održavanje rasprave, a o dokaznim sredstvima bi se očitovao naknadno i svakako prije održavanja ročišta. Predlaže da Visoki upravni sud odluči o prethodnom pitanju na način da utvrdi da je predmetni Ugovor i Aneks tom Ugovoru i dalje na snazi da poništi rješenje tuženika od 10. svibnja 2018. i odbije zahtjev za naknadu za pravo puta, podredno da sud prekine postupak dok nadležni sud ne donese pravomoćnu odluku. Dalje predlaže odgodu izvršenja točke VI izreke osporenog rješenja, podredno predlaže sklapanje nagodbe pred Visokim upravnim sudom između ugovornih strana.

Tuženik u odgovoru na tužbu tužitelja Hrvatskog Telekoma smatra da su tužbeni navodi neosnovani. U vezi stava tužitelja vezano uz prigovore glede prava koja se mogu osnivati na cestama poziva se na presudu Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-166/18 gdje je sud zauzeo stajalište da se u odnosu na nerazvrstane ceste – članak 101 ZOC odnosi na gradnju infrastrukturnih objekata na cesti, a ne na pravo puta i pravo na naknadu za EKI koja je propisana ZEK-om kao zakonom koji regulira prava i obveze operatora elektroničkih komunikacija. Taj stav suda tuženik je uzeo u obzir i u pogledu javnih cesta te ga je u osporenom rješenju primijenio i na županijske i lokalne ceste u vlasništvu RH i pod upravljanjem ŽUC-a. Vezano uz žalbeni navod tužitelja glede postojanja ugovora smatra da je isti neosnovan te se poziva na dato obrazloženje u osporenom rješenju. U odnosu na prigovor glede čestica koje nisu u zemljišnim knjigama navedene kao javno dobro u općoj uporabi neotuđivom vlasništvu RH poziva se također na stajalište suda iz presude UsII-8/17 prema kojem stajalištu proizlazi da zemljišno knjižno stanje nije jedino relevantno u postupku dokazivanja prava vlasništva te uvažavajući taj stav tuženik je utvrdio da je vlasništvo RH na županijskim i lokalnim cestama stečeno temeljem ZOC-a kako je obrazloženo u pobijanom rješenju. Nadalje nastavno na stav suda kako je za utvrđivanje nositelja prava vlasništva na cesti potrebno utvrditi da je riječ upravo o toj vrsti nekretnine tuženik je podatke o županijskim i lokalnim cestama u vlasništvu RH i pod upravljanjem ŽUC-a utvrdio temeljem odluke o razvrstavanju javnih cesta i popisu županijskih i lokalnih cesta na području Zadarske županije koje tužitelj nije osporavao tijekom postupka. Stoga drži da tužitelj tužbenim navodima koji su općenite naravi nije doveo u sumnju istinitost podataka koje dokumenti sadrže u pogledu točno određenih nekretnina. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Županijska uprava za ceste Zadarske županije očitovale se na navode tužbe Hrvatskog Telekomu te se u cijelosti protivi tužbenom zahtjevu. Smatra da tužitelj pogrešno navodi da tuženik nije imao osnove za priznavanjem zainteresiranoj osobi naknadu za pravo puta na javnim cestama u vlasništvu Republike Hrvatske budući da je sukladno odredbama ZOC-a na istima moguće zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja i to prema cijenama utvrđenim Odlukom Vlade Republike Hrvatske. Poziva se na članak 5. i članak 6. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta čije odredbe citira i tumači navodeći pritom i presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske a iz kojih da proizlazi da zainteresirana osoba svoje odnose glede elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme s tužiteljem može regulirati sklapanjem ugovora o osnivanju prava služnosti sukladno odredbama ZOC-a ili temeljem instituta prava puta, sukladno odredbama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Dalje ističe da je valjano otkazala Ugovor i Aneks ugovora o osnivanju prava služnosti na županijskim i lokalnim cestama na području Zadarske županije pa je tuženik legitimno donio pobijano rješenje od 10. svibnja 2018. Time je neosnovan navod tužitelja da je tuženik pogrešno zaključio da Ugovor više ne proizvodi pravne učinke pa da je time tuženik pogrešno odlučio o prethodnom pitanju. U tom pravcu obrazlaže vrstu i rok trajanja tog Ugovora kao i mogućnost otkaza ugovornih strana i pritom se poziva i na odredbe Zakona o obveznim odnosima. Pogrešan je i navod tužitelja da je tuženik priznao zainteresiranoj osobi status ovlaštenika naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da bi doista bila riječ o javnim cestama u vlasništvu Republike Hrvatske a pod upravljanjem Županijske uprave za ceste. Poziva se na tumačenje odredbe članka 29. Zakona o elektroničkoj komunikaciji za koju odredbu smatra da se treba tumačiti na način da se pod pojmom općeg dobra razumijeva javno dobro u općoj uporabi, a kako to proizlazi i iz nekih presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Drži da su javne ceste javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Republike Hrvatske a odredbe članka 129. i članka 130. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuju pravo stjecanja prava vlasništva na temelju zakona u kojem slučaju upis prava vlasništva na nekretninama u zemljišnim knjigama nije konstitutivnog karaktera već samo deklaratornog karaktera a kako to proizlazi i iz nekih presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Ističe da tužitelj osporava vlastiti geodetski elaborat temeljem kojeg je tuženik donio pobijano rješenje. Zaključno navodi da je nesporno utvrđeno da se radi o javnim cestama te da je tuženik zainteresiranoj osobi priznao pravo na naknadu za pravo puta samo u odnosu na one javne ceste koje su pod upravljanjem zainteresirane osobe a sve sukladno Elaboratu i Tablici 1 iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta koju je tuženiku dostavio sam tužitelj. Slijedom iznijetog smatra da je pobijano rješenje tuženika od 10. svibnja 2018. u cijelosti zakonito te predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti, uz obvezu tužitelja da zainteresiranoj osobi naknadi prouzročeni trošak. Ujedno navodi da se protivi prijedlogu tužitelja da se odgodi izvršenje točke VI izreke rješenja u smislu članka 26. ZUS-a i to iz razloga što se izvršenjem rješenja niti na koji način ne bi mogla tužitelju nanijeti šteta koja bi se mogla teško popraviti. Potražuje trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 16.530,00 kn i PDV 25% u iznosu od 4.132,00 kn.

Tužitelj Županijska uprava za ceste pobija točku IV izreke rješenja tuženika od 10. svibnja 2018., zbog svih zakonskih razloga i u bitnom navodi da je pogrešno tuženik odredio datum od kojeg tužitelj ima pravo na naknadu za pravo puta, jer je kao datum trebao biti određen datum zaprimanja zahtjeva kod tuženika 31. siječanj 2018. a ne od 12. travnja 2018. kako je to utvrđeno u točki IV izreke osporenog rješenja, odnosno od dana otkaza Ugovora o služnosti i Aneksa toga Ugovora. Nadalje, ističe da utvrđivanje postojanja ugovora o služnosti između infrastrukturnog operatora i vlasnika nekretnine na kojoj je izgrađena elektronička

komunikacijska infrastruktura nije upravna stvar jer o njoj meritorno ne odlučuje javnopravno tijelo niti se ona rješava primjenom materijalnih propisa kojima je uređeno neko upravno područje. Poziva se na odredbe članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama i na odredbe članka 2., članka 5. – 8. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te detaljno obrazlaže postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora i prava naknade za pravo puta te navodi stajališta pravne teorije i pravna mišljenja stručnjaka vezano uz zasnivanje toga prava. Slijedom iznijetog predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti točku IV izreke osporenog rješenja tuženika od 10. svibnja 2018.

Tuženik u odgovoru na tužbu tužitelja Županijske uprave za ceste navodi da su tužbeni zahtjevi neosnovani i u bitnom ističe da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nesporno utvrđeni da zainteresirana osoba ima pravo puta temeljem Zakona o elektroničkoj komunikaciji te da ima obvezu plaćanja naknade za pravo puta tužitelju, dok je istovremeno na istim nekretninama stečena i služnost temeljem Ugovora o služnosti te kako je nesporno da se i pravo puta i pravo služnosti odnose na iste nekretnine tužitelja – Županijske i lokalne ceste na području Zadarske županije s kojima tužitelj upravlja i na kojima HT ima svoj EKI to je tuženik u osporavanom rješenju ispravno utvrdio da je uvjet za utvrđivanje visine naknade za pravo puta kao i njeno plaćanje prestanak ugovora o služnosti. Slijedom navedenih razloga tuženik smatra da su tužbeni navodi tužitelja neosnovani te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, u odgovoru na tužbu tužitelja Županijske uprave za ceste predlaže spajanje spisa jer je zainteresirana osoba pokrenula postupak koji se vodi kod suda pod poslovnim brojem UsII-223/2018. Smatra navode iz tužbe neosnovanim jer nisu postojale zakonske pretpostavke da tuženik uopće postupa po zahtjevu ovdje tužitelja i da donese navedeno rješenje budući da je zainteresirana osoba protiv rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti pokrenula upravni spor. Opisuje tijek postupka u predmetnoj stvari i u bitnom ističe da tuženik nije imao osnove za priznavanje ŽUC-u naknade za pravo puta na javnim cestama u vlasništvu RH budući da je sukladno odredbama ZOC-a na istima moguće zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja i to prema cijenama utvrđenim odlukom Vlade Republike Hrvatske. Zainteresirana osoba u bitnom ponavlja tužbene navode iz tužbe koju je podnijela protiv osporenog rješenja tuženika i u bitnom smatra da tužitelj nema pravo na naknadu za pravo puta niti od 12. travnja 2018. niti od 29. siječnja 2018. i to prvenstveno iz razloga jer je zainteresirana osoba za to razdoblje tužitelju već plaćala naknadu za korištenje cestovnog zemljišta. Priznavanjem prava na naknadu od dana 29. siječnja 2018. imalo bi značenje da je zainteresirana osoba tužitelju platila dva puta naknadu za korištenje cestovnog zemljišta. Predlaže da se izvrši već spomenuto spajanje spisa odnosno da se ovopredmetni spis uveže u spis pod poslovnim brojem UsII-223/2018 podredno da se izvrši prilaganje spisa ovom predmetu, odbije tužbeni zahtjev tužitelja te obveže tužitelja na naknadu troškova ovog upravnog spora zainteresiranoj osobi. Zainteresirana osoba potražuje naknadu troška za sastav odgovora na tužbu 16.530,00 kn + 25% PDV 4.132,50 kn sveukupno 20.662,50 kn.

Tužbeni zahtjevi za poništenje rješenja, odnosno poništenje točke IV. izreke rješenja nisu osnovani.

Prvenstveno valja napomenuti da su spisi poslovni broj: UsII-223/18 i UsII-225/18 spojeni na temelju odredbe članka 113. i članka 114. Sudskog poslovnika ("Narodne novine", 37/14., 49/14., 108/15., 35/15., 123/15., 45/16., 29/17., 33/17., 34/17. i 57/17.) radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke pod poslovnim brojem UsII-223/18.

U odnosu na prijedlog za provođenje rasprave ističe se da je u konkretnom slučaju sporna primjena prava pa je sud na temelju odredbe članka 36. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS) odlučio presudom riješiti spor bez rasprave.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u upravnom postupku, Sud utvrđuje da je tuženik osporeno rješenje donio u pravilno provedenom upravnom postupku te na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu materijalnog prava. U obrazloženju rješenja naveo je sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza u upravnom postupku te je s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise naveo valjane razloge za donošenje osporenog rješenja.

Rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" br. 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK) kojom odredbom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od tuženika tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta. Iz navedene odredbe slijedi kako je zahtjev ovlašten podnijeti upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine što znači da činjenice u pogledu vlasništva nekretnine odnosno upravitelja općeg dobra u upravnom postupku moraju biti pravilno i potpuno utvrđene jer su odlučne za pravilnu primjenu navedene odredbe kao mjerodavnog materijalnog prava.

Ovaj Sud ne nalazi osnovanim prigovor tužitelja da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije nedvojbeno utvrdio da je Županijska uprava za ceste na dan podnošenja zahtjeva bila vlasnik, odnosno upravitelj općeg dobra. Prema ocjeni ovog Suda tuženik se osnovano poziva na odredbe ZOC-a kojim je propisano da su javne ceste javno dobro u općoj upravi i vlasništvu Republike Hrvatske, uz upis Županijske uprave za ceste, kao pravne osobe ovlaštene upravljati županijskim i lokalnim cestama. Dakle prema odredbama Zakona o cestama javne ceste su ex lege postale vlasništvo pri čemu je upis u zemljišne knjige deklaratorne naravi.

Neosnovan je prigovor tužitelja Hrvatskog Telekoma da nije u obvezi plaćati naknadu za pravo puta iz razloga što ima sklopljen Ugovor sa Županijskom upravom za ceste o osnivanju prava služnosti i Aneks I tog Ugovora, kojim su stranke regulirale naknadu mimo instituta prava puta u smislu naprijed navedene odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a te da se navedeni Ugovor nije mogao otkazati jednostrano izjavom o otkazu ugovora od 27. travnja 2018. zbog čega u ovom postupku treba utvrditi valjanost otkaza navedenog ugovora. Ovo iz razloga što se u konkretnom slučaju radi o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine, a u kojem postupku se utvrđuje i obveza infrastrukturnog operatora na plaćanje naknade za pravo puta, a ne o postupku u kojem se utvrđuje valjanost ugovora između stranaka.

Prema ocjeni ovog Suda, u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, u okolnostima konkretnog slučaja, sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku. Stoga nije osnovan navod tužitelja kako je tuženik pogrešno zaključio da ugovor o služnosti više ne proizvodi pravne učinke budući da spisu predmeta prileži dokaz o otkazu navedenog ugovora.

Nadalje, nije osnovan prigovor tužitelja Županijske uprave za ceste Istarske županije da je trebalo visinu godišnje naknade za pravo puta utvrditi od dana zaprimanja zahtjeva odnosno od 21. veljače 2018., budući da iz spisa predmeta jasno proizlazi da je između

tužitelja Županijske uprave za ceste i tužitelja Hrvatskog Telekomu bio sklopljen Ugovor o osnivanju prava služnosti na županijskim i lokalnim cestama Zadarske županije od 29. ožujka 2013. i Aneks 1. toga Ugovora od 24. listopada 2014., koji su ugovori otkazani izjavom tužitelja Županijske uprave za ceste koja je dostavljena HT-u kao infrastrukturnom operatoru dana 30. travnja 2018. Dakle, imajući u vidu da su odnosi Županijske uprave za ceste i HT-a bili uređeni Ugovorom o služnosti od 29. ožujka 2013. i Aneksom I tog Ugovora od 24. listopada 2014. koji je raskinut 30. travnja 2018. nije bilo moguće tužitelju priznati naknadu za pravo puta od dana podnošenja zahtjeva 21. veljače 2018., odnosno prije nego je ugovor o služnosti raskinut 30. travnja 2018.

Slijedom svega navedenog valjalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presuditi kao u izreci ove presude.

Odluka o troškovima upravnog spora temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. Visina troškova određena je u skladu s odredbom članka 79. stavka 2. ZUS-a u vezi s odredbama Tbr. 23. točkama 1. i 2., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) a isti se odnosi na sastav odgovora na tužbu i PDV što ukupno iznosi 3.125,00 kn.

U Zagrebu 4. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik
Tanja Nemčić

